

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

PR-304/2023-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Petri Hertelendi Lovrić, u pravnoj stvari tužiteljice Matee Tot iz Zagreba, Vankina ulica 7, OIB: 97179022083, koju zastupa punomoćnica Dragana Vidović, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika MONILE d.o.o., Zagreb, Avenija Dubrovnik 16/7, OIB: 14610016674, kojeg zastupa punomoćnik Željko Jutriša, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Jutriša & Jutriša u Zagrebu, radi diskriminacije, utvrđenja otkaza nedopuštenim, sudskog raskida ugovora o radu, naknade plaće i naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 19. svibnja 2026., u prisutnosti tužiteljice osobno, punomoćnice tužiteljice Dragane Vidović, odvjetnice i punomoćnika tuženika Željka Jutriša, odvjetnika, dana 1. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Utvrđuje se da je tuženik MONILE d.o.o. Zagreb, Avenija Dubrovnik 16/7, OIB: 14610016674 povrijedio pravo tužiteljice MATEJE TOT iz Zagreba, Vankina ulica 7, OIB: 97179022083 na jednako postupanje Odlukom od 19. siječnja 2023. godine o otkazu Ugovora o radu na određeno vrijeme od 25. studenog 2022. godine tužiteljici, zaposlenoj na radnom mjestu Visual Merchandiser junior, zbog nezadovoljavanja na probnom radu donesenoj zbog privremene nesposobnosti za rad radi njege dvoje mlt. djece za vrijeme probnog rada, u periodu od 19.12.2022. godine do 23.12.2022. godine, od 27.12.2022. godine do 30.12.2022. godine te od 16.01.2023. godine do 18.01.2023. godine.

II. Utvrđuje se da nije dopuštena Odluka tuženika MONILE d.o.o. Zagreb, Avenija Dubrovnik 16/7, OIB: 14610016674 od 19. siječnja 2023. godine o otkazu Ugovora o radu na određeno vrijeme od 25. studenog 2022. godine tužiteljici MATEI TOT iz Zagreba, Vankina ulica 7, OIB: 97179022083, zaposlenoj na radnom mjestu Visual Merchandiser junior, zbog nezadovoljavanja na probnom radu te da istom nije prestao radni odnos tužiteljice kod tuženika.

III. Raskida se Ugovora o radu na određeno vrijeme između tužiteljice MATEA TOT iz Zagreba, Vankina ulica 7, OIB: 97179022083 i tuženika MONILE d.o.o. Zagreb, Avenija Dubrovnik 16/7, OIB: 14610016674 od 25. studenog 2022. godine na radnom mjestu Visual Merchandiser junior s danom 02. travnja 2023. godine.

IV. Nalaže se tuženiku MONILE d.o.o. Zagreb, Avenija Dubrovnik 16/7, OIB: 14610016674 isplatiti tužiteljici MATEI TOT iz Zagreba, Vankina ulica 7, OIB:

97179022083, naknadu plaće za razdoblje od dana prestanka radnog odnosa 27. siječnja 2023. godine do 02. travnja 2023. godine u iznosu od 3.110,16 EUR bruto s zateznom kamatom, osim na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u bruto iznosu, sukladno članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/2023) po prosječnoj kamatnoj stopi Hrvatske narodne banke izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 01.01.2023. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje Banke koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, odnosno po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotne poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, tekućom:

- na iznos od 36,48 EUR počev od 16.02.2024. godine
- na iznos od 1.532,28 EUR počev od 16.03.2024. godine
- na iznos od 1.532,28 EUR počev od 16.04.2024. godine
- na iznos od 9,12 EUR počev od 16.05.2024. godine.

V. Nalaže se tuženiku MONILE d.o.o. Zagreb, Avenija Dubrovnik 16/7, OIB: 14610016674 isplatiti tužiteljici MATEI TOT iz Zagreba, Vankina ulica 7, OIB: 97179022083, na ime naknade neimovinske štete iznos od 4.596,84 EUR s zateznom kamatom sukladno članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/2023) po prosječnoj kamatnoj stopi Hrvatske narodne banke izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 01.01.2023. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje Banke koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, odnosno po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotne poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine.

VI. Nalaže se tuženiku MONILE d.o.o. Zagreb, Avenija Dubrovnik 16/7, OIB: 14610016674 naknaditi tužiteljici MATEI TOT iz Zagreba, Vankina ulica 7, OIB: 97179022083, trošak parničnog postupka s zateznom kamatom po stopi iz čl. 29.st.2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22 i 155/23) koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje Banke koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku 15 dana.“

II. Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku s osnova parničnih troškova iznos od 1.250,00 eura u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da joj je Odlukom tuženika od 19. siječnja 2023. otkazan Ugovor o radu na određeno vrijeme od 25. studenoga 2022. zbog nezadovoljavanja na probnom radu. U odluci je navedeno da je ugovoren probni rad u trajanju od šest mjeseci te da je analizom rezultata rada utvrđeno kako tužiteljica nije zadatke izvršavala na zadovoljavajući način, osobito zbog nedostatka inicijative u području komercijalnog izlaganja robe, unapređenja prodajnih rezultata te upravljanja zalihama i asortimanom. Navodi da je protiv navedene odluke pravodobno podnijela zahtjev za zaštitu prava, koji je tuženik odbio očitovanjem od 6. veljače 2023. Ističe da je prema ugovoru obavljala poslove radnog mjesta Visual Merchandiser junior te da ih je izvršavala savjesno i stručno, koristeći višegodišnje iskustvo stečeno kod prethodnog poslodavca. Navodi da je bez prigovora obavljala terenski rad diljem Republike Hrvatske i u Republici Srbiji. Smatra da tuženik nije mogao objektivno ocijeniti njezin rad budući da je, zbog bolovanja radi njege dvoje maloljetne djece, prije donošenja odluke efektivno odradila svega oko 25 radnih dana. Odluka o otkazu donesena je neposredno nakon njezina povratka s bolovanja, zbog čega drži da stvarni razlog otkaza nije nezadovoljavanje na probnom radu, već korištenje bolovanja i obiteljske obveze povezane s majčinstvom. U prilog tome navodi izjavu svoje nadređene da je "više nema nego što je ima", kao i da joj je jedina primjedba bila da "trebaju nekoga tko više rotira". Smatra da navedeno upućuje na diskriminaciju zbog korištenja prava iz radnog odnosa te se poziva na odredbe Zakona o radu, Zakona o suzbijanju diskriminacije i Direktive (EU) 2019/1152. Nadalje navodi da joj tijekom probnog rada nisu bili jasno zadani kriteriji ni radni zadaci te osporava vjerodostojnost analize na kojoj se temelji odluka o otkazu. Ističe da je davala prijedloge za unapređenje rada i uvođenje standarda, ali oni nisu prihvaćeni. Smatra da razdoblje od oko 25 efektivno odradenih radnih dana nije bilo dostatno za objektivnu procjenu njezina rada, osobito imajući u vidu da je odjel visual merchandisinga kod tuženika tek bio u fazi ustrojavanja. Stoga tužbenim zahtjevom, preciziranim podneskom od 15. travnja 2024., traži utvrđenje da joj je povrijeđeno pravo na jednako postupanje, utvrđenje nedopuštenosti otkaza, sudski raskid ugovora o radu s danom 2. travnja 2023., isplatu naknade plaće za razdoblje od prestanka radnog odnosa do toga dana te naknadu neimovinske štete, sve sa zakonskim zateznim kamatama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Ne osporava da je s tužiteljicom 25. studenoga 2022. sklopio ugovor o radu na određeno vrijeme za radno mjesto Visual Merchandiser junior s ugovorenim probnim radom od šest mjeseci, niti da joj je 19. siječnja 2023. otkazao ugovor o radu zbog nezadovoljavanja na probnom radu te da je odlučio o njezinu zahtjevu za zaštitu prava. Ističe da razlog otkaza nije bilo korištenje bolovanja radi njege djece, već ocjena da tužiteljica tijekom probnog rada nije zadovoljila očekivanja i kriterije radnog mjesta. Osporava postojanje bilo kakvog diskriminatornog postupanja ili povrede prava na jednako postupanje te navodi da kod tuženika većinu zaposlenih čine žene, da se radnice nakon rodiljnog dopusta redovito vraćaju na posao te da korištenje bolovanja radi njege djece nije razlog prestanka radnog odnosa. Nadalje navodi da poslodavac nije dužan čekati istek ugovorenog probnog rada kako bi radniku otkazao ugovor zbog nezadovoljavanja na probnom radu, već to može

učiniti i ranije kada utvrdi da radnik ne ostvaruje očekivane rezultate rada. Poziva se na sudsku praksu prema kojoj je ocjena poslodavca o nezadovoljavanju na probnom radu autonomna te sud nije ovlašten preispitivati njezinu pravilnost, već samo zakonitost odluke o otkazu. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti te obvezati tužiteljicu na naknadu troškova postupka.

3. U tijeku postupka sud je proveo dokaz uvidom u svu dokumentaciju koju su stranke dostavile u spis, te je proveo dokaz saslušanjem svjedoka Tee Ognjenović i tužiteljice kao stranke u postupku.

4. Ocjenom provedenih dokaza u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za utvrđenje da joj je Odlukom tuženika od 19. siječnja 2023. o otkazu ugovora o radu zbog nezadovoljavanja na probnom radu povrijeđeno pravo na jednako postupanje diskriminacijom na temelju majčinstva i obiteljskih obveza, zahtjev za utvrđenje nedopuštenosti navedene odluke o otkazu, sudski raskid ugovora o radu te isplatu naknade plaće i naknade neimovinske štete.

6. Među strankama nije sporno da su 25. studenoga 2022. sklopile ugovor o radu na određeno vrijeme za radno mjesto Visual Merchandiser junior s ugovorenim probnim radom u trajanju od šest mjeseci, da je tuženik 19. siječnja 2023. donio Odluku o otkazu ugovora o radu zbog nezadovoljavanja na probnom radu, da je tužiteljica tijekom probnog rada koristila bolovanje radi njege dvoje maloljetne djece te da je protiv navedene odluke pravodobno podnijela zahtjev za zaštitu prava, koji je tuženik odbio očitovanjem zaprimljenim 10. veljače 2023. godine. Nakon toga tužiteljica je 27. veljače 2023. podnijela predmetnu tužbu, dakle u roku propisanom čl. 133. Zakona o radu ("Narodne novine" br. 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 64/23, dalje: ZR).

7. Sporno je je li tužiteljica zadovoljila na probnom radu ili je stvarni razlog otkaza bilo korištenje bolovanja radi njege djece, odnosno jesu li majčinstvo i obiteljske obveze predstavljali zabranjenu osnovu diskriminacije i doveli do povrede prava tužiteljice na jednako postupanje. Posljedično je sporno ostvaruje li tužiteljica pravo na zaštitu od diskriminacije, utvrđenje nedopuštenosti otkaza, sudski raskid ugovora o radu te naknadu plaće i neimovinske štete.

8. Iz Odluke o otkazu ugovora o radu zbog nezadovoljavanja na probnom radu od 19. siječnja 2023. proizlazi da je tuženik tužiteljici otkazao ugovor o radu na određeno vrijeme sklopljen 25. studenoga 2022. jer je ocijenio da tijekom probnog rada nije ostvarila očekivane rezultate rada, odnosno da je radne zadatke izvršavala bez potrebne inicijative za unapređenje komercijalnog izlaganja robe, prodajnih rezultata te upravljanja zalihama i asortimanom, zbog čega nije zadovoljila poslovne kriterije za obavljanje poslova radnog mjesta. Odlukom je određeno da radni odnos prestaje istekom sedmodnevnog otkaznog roka.

9. Prema odredbi čl. 53. st. 1. ZR-a prilikom sklapanja ugovora o radu može se ugovoriti probni rad, a isti sukladno stavku 3. istog članka ne smije trajati duže od šest mjeseci.

10. Nezadovoljavanje radnika na probnom radu predstavlja posebno opravdan razlog za otkaz ugovora o radu koji se radniku može otkazati tijekom njegova trajanja, a najkasnije zadnjeg dana probnog rada (čl. 53. st. 8. ZR). Na otkaz iz stavka 8. ovoga članka ne primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o otkazu ugovora o radu, osim članka 120., članka 121. stavka 1. i članka 125. ZR (čl. 53. st. 9. ZR).

11. Prema čl. 20. Zakona o suzbijanju diskriminacije („Narodne novine“ br. 85/08, 112/12) ako osoba tvrdi da je prema njoj počinjena diskriminacija, dužna je učiniti vjerojatnim da je do diskriminacije došlo, nakon čega teret dokazivanja prelazi na protivnu stranu koja mora dokazati da nije povrijedila načelo jednakog postupanja.

12. Iz zahtjeva za zaštitu prava od 1. veljače 2023. proizlazi da je tužiteljica osporila zakonitost odluke o otkazu navodeći da je tijekom probnog rada efektivno radila svega oko 25 radnih dana zbog bolovanja radi njege dvoje maloljetne djece te da je stvarni razlog otkaza korištenje bolovanja, odnosno diskriminacija na temelju majčinstva i obiteljskih obveza. Iz očitovanja tuženika od 6. veljače 2023. proizlazi da je zahtjev za zaštitu prava odbijen kao neosnovan uz obrazloženje da je odluka o otkazu donesena isključivo zbog nezadovoljavanja na probnom radu, a ne zbog korištenja bolovanja ili drugih okolnosti vezanih uz majčinstvo tužiteljice.

13. Svjedokinja Tea Ognjenović iskazala je da je kod tuženika zaposlena na radnom mjestu direktorice maloprodaje. Navela je da je tužiteljica bila zaposlena na radnom mjestu Visual Merchandiser junior temeljem ugovora o radu na određeno vrijeme s ugovorenim probnim radom od šest mjeseci. Tijekom probnog rada obuku je provodila njezina neposredno nadređena Nena Hudulin, koja joj je dodjeljivala radne zadatke, pratila njezin rad, davala usmene upute i evaluirala rezultate rada te o tome izvještavala nadređene. Prema njezinoj ocjeni tužiteljica nije zadovoljila na probnom radu, zbog čega je donesena odluka o otkazu ugovora o radu. Nadalje je iskazala da nije neposredno sudjelovala u obuci i svakodnevnoj evaluaciji rada tužiteljice, već je taj proces samo nadzirala, dok je za neposredno praćenje rada bila zadužena Nena Hudulin. Bila je prisutna s tužiteljicom na jednom petodnevnom terenu u Srbiji te prilikom uručjenja odluke o otkazu. Bila je prisutna kada se tužiteljici uručila odluka o otkazu. Navela je da se tužiteljici usmeno obrazložilo zbog čega nije zadovoljila na probnom radu, pri čemu se sjeća da se kao nedostatak isticala pasivnost, što je i sama jednom prilikom uočila tijekom rada u trgovini. Istaknula je da kod tuženika oko 90 % zaposlenika čine žene, od kojih su mnoge majke (njih oko 40 %) koje koriste roditeljske dopuste te bolovanja radi njege djece, a da tijekom njezina desetogodišnjeg rada nije bilo prijava diskriminacije niti je radnicima otkazivan ugovor o radu zbog korištenja bolovanja. Također je navela da prilikom uručjenja odluke o otkazu nije bilo neprimjerene komunikacije prema tužiteljici.

14. Tužiteljica je iskazala da se kod tuženika zaposlila na radnom mjestu Visual Merchandiser junior, pri čemu je prolazila obuku na terenu zajedno s kolegicom Anom Prusinom a obuku je provodila njezina neposredno nadređena Nena Hudulin. Navela je da je tijekom probnog rada u dva navrata koristila bolovanje radi bolesti djece te da joj je odmah po povratku s posljednjeg bolovanja, 19. siječnja 2023.,

uručena odluka o otkazu. Istaknula je da tijekom rada nije bila upozoravana na ozbiljnije propuste, već samo dobivala upute kako pravilno obavljati pojedine zadatke, zbog čega ju je odluka o otkazu iznenadila. Navela je da je prilikom uručjenja odluke Nena Hudulin izjavila: „više te nema nego što te ima“, dok je druga kolegica, Ana Prusina, upitala je li razlog otkaza bolovanje, zbog čega je zaključila da je stvarni razlog otkaza upravo korištenje bolovanja radi njege djece. Osporila je navode o svojoj pasivnosti, navodeći da se u trgovini u Slavonskom Brodu dulje zadržala na jednom pultu jer ga je bilo potrebno urediti. Nadalje je iskazala da je prije zaposlenja kod tuženika šest godina radila na istim poslovima kod prethodnog poslodavca te da su je na razgovoru za posao ispitali ima li djece i tko će o njima skrbiti u slučaju bolesti. Navela je da su se radni zadaci i obuka odvijali isključivo usmenim putem, bez pisanih smjernica. Kod uručjenja otkaza nisu joj detaljno objašnjeni razlozi zbog čega nije zadovoljila. Smatra da je diskriminirana zbog korištenja bolovanja radi skrbi o djeci, dok o drugim zaposlenicima nije imala saznanja niti joj je bilo poznato da bi netko drugi dobio otkaz zbog korištenja bolovanja.

15. Sud je prihvatio iskaz svjedokinje Tee Ognjenović u dijelu u kojem je navela da je neposrednu obuku i evaluaciju rada tužiteljice provodila Nena Hudulin, koja je bila njezina neposredno nadređena te je nadređenima prenijela ocjenu da tužiteljica nije zadovoljila na probnom radu. Njezin iskaz u tom je dijelu suglasan sadržaju odluke o otkazu, iz koje proizlazi da je razlog otkaza ocjena poslodavca o nezadovoljavanju na probnom radu zbog nedostatka inicijative i neostvarivanja očekivanih rezultata rada. Navedeni iskaz potvrđen je i Pravilnikom o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta, iz kojeg proizlazi da je radno mjesto Visual Merchandiser junior neposredno podređeno radnom mjestu Visual Merchandiser, koje je u konkretnom slučaju obavljala Nena Hudulin. Sud nije imao razloga posumnjati u vjerodostojnost iskaza svjedokinje budući da je iskazivala uvjerljivo, logično i u bitnim dijelovima suglasno sadržaju isprava u spisu.

16. Sud je iskaz tužiteljice prihvatio u dijelu u kojem je iskazivala o tijeku zasnivanja radnog odnosa, načinu provođenja obuke, korištenju bolovanja radi njege dvoje maloljetne djece te okolnostima uručjenja odluke o otkazu, budući da je u tom dijelu njezin iskaz suglasan ispravama u spisu i iskazu svjedokinje Tee Ognjenović.

S druge strane, sud nije prihvatio tvrdnju tužiteljice da je stvarni razlog otkaza bilo korištenje bolovanja radi njege djece. Sama okolnost da je odluka o otkazu donesena neposredno nakon povratka tužiteljice s bolovanja nije dostatna za zaključak da je riječ o diskriminatornom postupanju. Naime, tužiteljica tijekom postupka nije iznijela niti dokazala činjenice koje bi opravdavale zaključak da je prema njoj zbog majčinstva ili obiteljskih obveza postupano nepovoljnije nego prema drugim radnicima u usporedivoj situaciji. Nadalje, valja reći da tužiteljica nije iznijela nijedan usporedni primjer — dakle, nije navela s kim se uspoređuje u tvrdnji o nepovoljnijem postupanju.

Na navedeni zaključak ne utječe ni iskaz tužiteljice da je prilikom uručjenja odluke Nena Hudulin izjavila kako je „više nema nego što je ima“. I prema ocjeni ovoga suda navedena izjava, čak i ako je izrečena, predstavlja komentar na činjenicu učestalijih izbivanja tužiteljice s rada tijekom probnog rada, a ne dokaz da je odluka o otkazu donesena zbog njezina majčinstva ili obiteljskih obveza. Jednako tako, okolnost da je tužiteljica prilikom razgovora za posao bila upitana ima li djecu

i tko će o njima skrbiti u slučaju njihove bolesti, sama za sebe ne predstavlja ne predstavlja činjenicu iz koje bi se mogla učiniti vjerojatnom diskriminacija u smislu čl. 20. Zakona o suzbijanju diskriminacije, osobito imajući u vidu prirodu radnog mjesta koje je podrazumijevalo česta putovanja i terenski rad.

Sud je pritom imao u vidu i iskaz svjedokinje Tee Ognjenović da kod tuženika većinu zaposlenih čine žene, da velik broj zaposlenica koristi rodiljne i roditeljske dopuste te bolovanja radi njege djece, kao i da joj nije poznat slučaj otkaza ugovora o radu zbog korištenja bolovanja. Navedeno je u skladu s podacima koje je tuženik dostavio tijekom postupka te dodatno ne potvrđuje tvrdnje tužiteljice o diskriminatornom postupanju.

17. Suprotno tvrdnjama tužiteljice da joj nije bilo pojašnjeno zbog čega nije zadovoljila na probnom radu, svjedokinja Tea Ognjenović iskazala je da je prilikom uručivanja odluke Nena Hudulin tužiteljici usmeno detaljno obrazložila u čemu nije zadovoljila na probnom radu, na što je tužiteljica odgovorila: „Da, razumijem.“ Sud navedeni dio iskaza svjedokinje prihvaća kao vjerodostojan jer je iskazivala uvjerljivo i logično te nije imao razloga posumnjati u njegovu istinitost.

18. Slijedom svega navedenoga, sud zaključuje da tužiteljica nije učinila vjerojatnim postojanje diskriminacije zbog njezina majčinstva ili obiteljskih obveza u smislu čl. 20. Zakona o suzbijanju diskriminacije pa se teret dokazivanja nije ni prebacio na tuženika. Sama činjenica da je radnik koristio zakonom dopušteno bolovanje i da je odluka o otkazu donesena nakon njegovog povratka na rad nije dovoljna za zaključak da postoji uzročna veza između korištenja toga prava i donošenja odluke o otkazu.

Naprotiv, iz provedenih dokaza proizlazi da se osporena odluka temelji na ocjeni poslodavca da tužiteljica nije zadovoljila na probnom radu. Budući da ocjena poslodavca o nezadovoljavanju radnika na probnom radu, ako nije posljedica zabranjene diskriminacije ili druge nezakonite osnove, predstavlja zakonom predviđen i dopušten razlog za otkaz ugovora o radu, sud je utvrdio da je osporeni otkaz zakonit i dopušten.

Sud pritom nije ovlašten preispitivati pravilnost poslovne ocjene poslodavca o tome je li radnik zadovoljio na probnom radu, već samo je li odluka donesena iz razloga predviđenog zakonom i bez postojanja zabranjene diskriminacije. Slijedom toga nisu ostvarene pretpostavke za prihvaćanje zahtjeva za utvrđenje diskriminacije niti za utvrđenje nedopuštenosti otkaza, kao ni za ostale zahtjeve koji od toga ovise pa je tužbeni zahtjev valjalo u cijelosti odbiti kao neosnovan.

19. Sud je odbio dokaz saslušanjem svjedokinja Nene Hudulin i Ane Prusine jer je ocijenio da je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno na temelju provedenih dokaza, odnosno isprava u spisu te iskaza tužiteljice i svjedokinje Tee Ognjenović. Tužiteljica pritom nije određeno naznačila o kojim bi odlučnim činjenicama svjedokinje Nena Hudulin i Ana Prusina trebale iskazivati u smislu čl. 241. ZPP-a, pa sud nije imao osnove zaključiti da bi njihovi iskazi mogli utjecati na drukčije utvrđenje odlučnih činjenica. Nadalje, eventualna potvrda navoda tužiteljice da je Nena Hudulin izjavila „više te nema nego što te ima“, čak i kada bi bila utvrđena, ne bi predstavljala dokaz diskriminacije niti bi mogla promijeniti pravni zaključak suda, budući da takva izjava sama za sebe ne upućuje na nepovoljnije postupanje zbog majčinstva ili obiteljskih obveza.

Odlučna činjenica u ovom postupku nije sadržaj navedene izjave, već je li odluka o otkazu bila motivirana zabranjenom diskriminacijom, a tužiteljica za takvu tvrdnju nije učinila vjerojatnim postojanje činjenica iz čl. 20. Zakona o suzbijanju diskriminacije. Izjava "više te nema nego što te ima" ne upućuje na majčinstvo ili obiteljske obveze kao zabranjenu osnovu diskriminacije — ona komentira učestalost izbivanja s rada, što je neutralna konstatacija o objektivnoj okolnosti (tužiteljica je koristila bolovanje u više navrata). Ista izjava mogla je biti izrečena o svakom radniku koji je iz bilo kojeg razloga često bio odsutan. Stoga ta izjava nema veze s majčinstvom kao zabranjenom diskriminatornom osnovom, pa i njezina potvrda od strane Hudulin ne bi ništa promijenila u pravnoj kvalifikaciji.

Osim toga, eventualni iskaz Nene Hudulin o stručnosti, radu i rezultatima tužiteljice bio bi procesno irelevantan jer sud nije ovlašten preispitivati pravilnost poslovne ocjene poslodavca o zadovoljavanju radnika na probnom radu, već samo zakonitost donesene odluke. Pritom je sud imao u vidu da je svjedokinja Tea Ognjenović bila nazočna prilikom uručjenja odluke o otkazu, dok je tužiteljica neposredno iskazivala o svim okolnostima na kojima temelji tužbeni zahtjev, slijedom čega izvođenje daljnjih personalnih dokaza ne bi bilo od utjecaja na drugačije utvrđenje odlučnih činjenica, već bi bilo protivno načelu ekonomičnosti postupka. Sva sporna pitanja vezana uz Hudulin već su utvrđena iskazom Tee Ognjenović i ispravama.

20. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. ZPP, prema kojoj je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci naknaditi troškove. S obzirom da je tužiteljica izgubila parnicu, dužna je, na temelju čl. 154. st. 1. ZPP, tuženiku naknaditi troškove parničnog postupka. Tuženiku je, u smislu odredbe čl. 155. ZPP, a prema Tarifi nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23) sukladno vrijednosti predmeta spora od 7.707,00 eura priznat trošak sastava odgovora na tužbu od 200,00 eura (Tbr.8/1), sastava podneska od 24.6.2024. od 200,00 eura (Tbr.8/1), sastava podneska od 21.8.2024. od 200,00 eura (Tbr.8/1), zastupanja na ročištu 3.9.2024. od 200,00 eura (Tbr.9/1), zastupanja na ročištu 19.5.2026. od 200,00 eura (Tbr.9/1) što ukupno iznosi 1.000,00 eura, a sa PDV-om od 25 % sve ukupno trošak tuženika iznosi 1.250,00 eura.

21. Na temelju odredbe čl. 11. st. 1. toč. 3. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 118/18) tužiteljica je oslobođena obveze plaćanja sudskih pristojbi u ovoj pravnoj stvari.

U Zagrebu 1. srpnja 2026.

Sutkinja:
Petra Hertelendi Lovrić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpavka iste. Žalba se podnosi e-komunikacijom ili pisano u četiri istovjetna primjerka putem ovog suda za nadležni županijski sud.

DNA:

1. tužiteljici po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088a-23802**

Kontrolni broj: **0cdd8-66632-65ded**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.